

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 996

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 10 noiembrie 2005

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE CONSILIULUI NAȚIONAL AL AUDIOVIZUALULUI	
Decizia nr. 470 din 22 septembrie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 240 alin. (2) din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital.....	1-3	604. — Decizie pentru modificarea Deciziei Consiliului Național al Audiovizualului nr. 254/2004 privind publicitatea, sponsorizarea și teleshoppingul	4
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		REPUBLICĂRI	
2.182. — Ordin al ministrului culturii și cultelor pentru aprobarea Listei monumentelor istorice 2004 — modificări și completări — și a Listei monumentelor istorice 2004 — monumente dispărute — modificări și completări	3	Ordonanța Guvernului nr. 1/2000 privind organizarea activității și funcționarea instituțiilor de medicină legală.....	4-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 470 din 22 septembrie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 240 alin. (2) din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Constantin Doldur — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Aurelia Rusu — procuror
Cristina Cătălina Turcu — magistrat-asistent

Tribunalului Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

La dosarul cauzei autorul excepției a depus concluzii scrise prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că textul de lege criticat nu contravine principiului egalității în drepturi, întrucât se aplică tuturor societăților comerciale ale căror acțiuni sunt admise la tranzacționare pe o piață

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 240 alin. (2) din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, excepție ridicată de Societatea Comercială „Viromet” — S.A. în Dosarul nr. 2.712/2004 al

reglementată. Nu sunt încălcate nici dispozițiile constituționale ale art. 44 alin. (1) și (2) privind garantarea și ocrotirea dreptului de proprietate privată, iar dispozițiile art. 45 privind libertatea economică nu au incidență în cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 16 februarie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 2.712/2004, **Tribunalul Brașov – Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 240 alin. (2) din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Viromet” – S.A. într-o cauză având ca obiect anularea unei hotărâri a adunării generale a acționarilor.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul arată că textul de lege criticat aduce atingere dispozițiilor art. 16 alin. (1) și (2), art. 44 alin. (1) și alin. (2) teza întâi, precum și ale art. 45 din Constituție, întrucât „este imposibil fizic ca 3/4 din numărul titularilor de capital social – în cazul societăților admise la tranzacționare pe o piață reglementată numărul total al acționarilor persoane fizice putând să se ridice la zece—douăzeci de mii – să se întrunească într-o adunare generală extraordinară a acționarilor, care să voteze majorarea capitalului social cu aport în natură”.

Prin aplicarea textului de lege criticat se creează o diferență între dreptul de proprietate al acționarilor la societățile admise la tranzacționare pe o piață reglementată față de dreptul de proprietate al acționarilor la societăți care nu sunt admise la tranzacționare și cărora nu le este aplicată aceeași prevedere, încălcându-se astfel dispozițiile art. 44 alin. (2) teza întâi din Constituție.

Textul de lege criticat aduce atingere și prevederilor art. 45 din Constituție prin încălcarea liberului acces la o activitate economică și a liberei inițiative.

Tribunalul Brașov – Secția comercială și de contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată întrucât, potrivit textului de lege criticat, societățile admise la tranzacționare pe o piață reglementată sunt în imposibilitate de a-și majora capitalul social prin aport în natură, ceea ce contravine dispozițiilor constituționale ale art. 44 alin. (1) și (2) privind dreptul de proprietate privată.

Totodată consideră că dispozițiile legale criticate restrâng libertatea comerțului și creează un cadru nefavorabil pentru valorificarea potențialului comercial al societăților cărora li se aplică.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, apreciind că, prin textul de lege criticat, legiuitorul a stabilit anumite criterii pentru validitatea hotărârilor luate de adunarea generală extraordinară a acționarilor, ținând cont de importanța acestora în ceea ce privește activitatea societăților admise la tranzacționare. Procedura reglementată are în vedere stabilirea unor drepturi egale pentru toți acționarii unei astfel de societăți, pentru a se asigura respectarea principiului egalității în drepturi, consacrat prin dispozițiile art. 16 din Constituție.

Pe de altă parte, criticile formulate de autorul excepției privesc modul de aplicare a legii, iar nu constituționalitatea soluției legislative conținute de dispozițiile legale criticate.

Avocatul Poporului apreciază că textul de lege criticat este constituțional. În acest sens arată că acționarii

societăților comerciale menționate în ipoteza normei legale se află într-o situație diferită față de acționarii societăților comerciale care nu sunt admise la tranzacționare, ceea ce justifică în mod obiectiv și rațional un tratament juridic diferit, așa încât nu se aduce atingere dispozițiilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi.

Nu poate fi primită nici critica privind încălcarea dispozițiilor art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție, întrucât prevederile art. 240 alin. (2) din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital reprezintă cadrul legal al funcționării în bune condiții a societăților comerciale admise la tranzacționare și ocrotesc dreptul de proprietate al acționarilor, care sunt supuși unui tratament egal, fără a se realiza o protecție diferită a proprietății acestora.

Textul de lege criticat este în acord cu prevederile constituționale cuprinse în art. 44 alin. (1) teza a doua, potrivit cărora conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege, precum și cu cele cuprinse în art. 45, potrivit cărora accesul liber al persoanei la o activitate economică, libera inițiativă și exercitarea acestora sunt garantate în condițiile legii.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 240 alin. (2) din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 571 din 29 iunie 2004, dispoziții care au următorul conținut:

— Art. 240 alin. (2): *„Majorările de capital social prin aport în natură trebuie să fie aprobate de adunarea generală extraordinară a acționarilor, la care participă cel puțin 3/4 din numărul titularilor capitalului social, și cu votul acționarilor ce dețin cel puțin 75% din drepturile de vot. Aporturile în natură pot consta numai în bunuri performante necesare realizării obiectului de activitate al societății emitente.”*

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încălcă prevederile art. 16 alin. (1) și (2), ale art. 44 alin. (1) și alin. (2) teza întâi, precum și ale art. 45 din Constituție, care au următorul conținut:

— Art. 16 alin. (1) și (2): *„(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*

(2) Nimeni nu este mai presus de lege.”;

— Art. 44 alin. (1) și alin. (2) teza întâi: *„(1) Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege.*

(2) Proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. [...]”;

— Art. 45: *„Accesul liber al persoanei la o activitate economică, libera inițiativă și exercitarea acestora în condițiile legii sunt garantate.”*

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că, în opinia autorului excepției, neconstituționalitatea normei legale supuse controlului este dedusă din imposibilitatea fizică a întrunirii, într-o adunare generală extraordinară care să voteze majorarea capitalului social prin aport în natură, a 3/4 din numărul titularilor capitalului social, care, în cazul societăților admise la tranzacționare pe o piață reglementată, se poate cifra la zece—douăzeci de mii.

Fără a pune în discuție realitatea estimării cu care operează autorul excepției, se impune observat că aceasta contravine unuia dintre principiile fundamentale de interpretare, potrivit căruia „*actus interpretandus est potius ut valeat quam ut pereat*”, ceea ce semnifică faptul că o normă juridică trebuie interpretată în sensul care să permită aplicarea ei, și nu în acela în care să o înlăture. Inacceptabilă, din acest punct de vedere, interpretarea reglementării deduse controlului nu oferă un argument suficient criticii de neconstituționalitate.

Curtea nu are, așadar, temei să rețină realitatea încălcării principiilor egalității de tratament, garantării dreptului de proprietate și garantării liberului acces la o activitate economică și la libera inițiativă.

De altfel, a accepta teza autorului excepției ar însemna a conferi semnificația unui fine de neconstituționalitate unui aspect care ține de aplicarea normei juridice, pierzând totodată din vedere că respectarea principiilor constituționale de referință se realizează într-un anumit cadru, ceea ce presupune circumstanțieri și limitări stabilite prin voința legiuitorului.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 240 alin. (2) din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, excepție ridicată de Societatea Comercială „Viromet” — S.A. în Dosarul nr. 2.712/2004 al Tribunalului Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 septembrie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL CULTURII ȘI CULTELOR

ORDIN

pentru aprobarea Listei monumentelor istorice 2004 — modificări și completări — și a Listei monumentelor istorice 2004 — monumente dispărute — modificări și completări

În temeiul art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 78/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Cultelor, cu modificările și completările ulterioare,

în baza art. 21 alin. (2) și a art. 28 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, cu modificările și completările ulterioare,

ținând seama de prevederile Ordinului ministrului culturii și cultelor nr. 2.682/2003 privind aprobarea Normelor metodologice de clasare și evidență a monumentelor istorice, a Listei monumentelor istorice, a Fișei analitice de evidență a monumentelor istorice și a Fișei minime de evidență a monumentelor istorice, cu modificările ulterioare,

având în vedere Avizul Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice nr. 97/E din 2 iunie 2005,

ministrul culturii și cultelor emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se aprobă Lista monumentelor istorice 2004 — modificări și completări, prevăzută în anexa nr. 1*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Se aprobă Lista monumentelor istorice 2004 — monumente dispărute — modificări și completări, prevăzută în anexa nr. 2*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Ministerul Culturii și Cultelor, direcțiile pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național județene, respectiv a municipiului București, precum și autoritățile administrației publice centrale și locale cu atribuții în domeniul protejării monumentelor istorice vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii și cultelor,
Monica Octavia Muscă

București, 1 iulie 2005.
Nr. 2.182.

*) Anexele nr. 1 și 2 se publică ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 996 bis în afara abonamentului, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ACTE ALE CONSILIULUI NAȚIONAL AL AUDIOVIZUALULUI

CONSILIUL NAȚIONAL AL AUDIOVIZUALULUI

DECIZIE

pentru modificarea Deciziei Consiliului Național al Audiovizualului nr. 254/2004 privind publicitatea, sponsorizarea și teleshoppingul

Având în vedere dubla calitate a Consiliului Național al Audiovizualului de garant al interesului public și de unică autoritate de reglementare în domeniul programelor audiovizuale, în temeiul art. 17 alin. (1) lit. d) din Legea audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare,

Consiliul Național al Audiovizualului adoptă următoarea decizie:

Articol unic. — Decizia Consiliului Național al Audiovizualului nr. 254/2004 privind publicitatea, sponsorizarea și teleshoppingul, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 668 din 26 iulie 2004, modificată și completată prin Decizia Consiliului Național al Audiovizualului nr. 555/2005, se modifică după cum urmează:

— **Litera c) a alineatului (1) al articolului 9 va avea următorul cuprins:**

„c) prețului sau tarifelor, care vor fi prezentate integral, precum și a condițiilor în care sunt distribuite produsele sau sunt prestate serviciile.“

Președintele Consiliului Național al Audiovizualului,
Ralu Filip

București, 1 noiembrie 2005.
Nr. 604.

REPUBLICĂRI

Ordonanța Guvernului nr. 1/2000 privind organizarea activității și funcționarea instituțiilor de medicină legală*)

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Activitatea de medicină legală, parte integrantă a asistenței medicale, constă în efectuarea de expertize, examinări, constatări, examene de laborator și alte lucrări medico-legale asupra persoanelor în viață, cadavrelor, produselor biologice și corpurilor delictive, în vederea stabilirii adevărului în cauzele privind infracțiunile contra vieții, integrității corporale și sănătății persoanelor ori în alte situații prevăzute de lege, precum și în efectuarea de expertize medico-legale psihiatrice și de cercetare a filiației.

Art. 2. — (1) Activitatea de medicină legală asigură mijloace de probă cu caracter științific organelor de urmărire penală, instanțelor judecătorești, precum și la cererea persoanelor interesate, în soluționarea cauzelor penale, civile sau de altă natură, contribuind prin mijloace specifice, prevăzute de lege, la stabilirea adevărului.

(2) În desfășurarea activității de medicină legală, instituțiile de medicină legală colaborează cu organele de urmărire penală și cu instanțele judecătorești, în vederea stabilirii lucrărilor de pregătire și a altor măsuri necesare

pentru ca expertizele, constatările sau alte lucrări medico-legale să fie efectuate în bune condiții și în mod operativ.

(3) Instituțiile de medicină legală contribuie la realizarea cercetării științifice în domeniul medicinei legale și la îmbunătățirea asistenței medicale, prin elaborarea de opinii științifice medico-legale în cazurile solicitate de organele sanitare.

Art. 3. — (1) Orice ingerință în activitatea medico-legală este interzisă.

(2) Încălcarea prevederilor alin. (1) atrage răspunderea administrativă, civilă sau penală, după caz.

Art. 4. — Instituțiile de medicină legală sunt singurele unități sanitare care efectuează, potrivit legii, constatări, expertize, precum și alte lucrări medico-legale.

Art. 5. — (1) Activitatea de medicină legală se realizează prin următoarele instituții sanitare cu caracter public:

a) Institutul Național de Medicină Legală „Mina Minovici“ București, unitate cu personalitate juridică în subordinea Ministerului Sănătății;

b) institutele de medicină legală din centrele medicale universitare, unități cu personalitate juridică în subordinea Ministerului Sănătății;

*) Republicată în temeiul art. IV din Ordonanța Guvernului nr. 57/2001 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 1/2000 privind organizarea activității și funcționarea instituțiilor de medicină legală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 531 din 31 august 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 271/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 616 din 7 iulie 2004, dându-se capitolelor, articolelor și alineatelor o nouă numerotare.

Ordonanța Guvernului nr. 1/2000 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 22 din 21 ianuarie 2000, a fost aprobată cu modificări prin Legea nr. 459/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 27 iulie 2001, și a fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2004 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului contractual din unitățile sanitare publice din sectorul sanitar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.138 din 2 decembrie 2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 125/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 17 mai 2005.

c) serviciile de medicină legală județene și cabinetele de medicină legală din orașele nereședință de județ, aflate în structura organizatorică a serviciilor de medicină legală județene, subordonate, din punct de vedere administrativ, direcțiilor de sănătate publică.

(2) Pe lângă Institutul Național de Medicină Legală „Mina Minovici” București funcționează Comisia superioară medico-legală, cu sediul la acest institut.

(3) În cadrul institutelor de medicină legală din centrele medicale universitare, precum și în cadrul Institutului Național de Medicină Legală „Mina Minovici” București funcționează comisii de avizare și control al actelor medico-legale.

Art. 6. — (1) Activitatea instituțiilor de medicină legală este coordonată, din punct de vedere administrativ, de Ministerul Sănătății.

(2) Activitatea de medicină legală este coordonată, sub raport științific și metodologic, de Ministerul Sănătății și de Consiliul superior de medicină legală, cu sediul la Institutul Național de Medicină Legală „Mina Minovici” București.

(3) Ministerul Sănătății asigură controlul și evaluarea activității de medicină legală.

Art. 7. — Serviciile prestate, potrivit art. 4, din dispoziția organelor de urmărire penală sau a instanțelor judecătorești ori la cererea persoanelor interesate se efectuează contra cost, veniturile realizate urmând să fie utilizate de instituțiile de medicină legală conform prevederilor legale.

Art. 8. — (1) Cheltuielile necesare pentru efectuarea constatărilor, expertizelor, precum și a altor lucrări medico-legale dispuse de organele de urmărire penală sau de instanțele judecătorești constituie cheltuieli judiciare care se avansează de stat și se suportă, în condițiile legii, după cum urmează:

a) dacă lucrările au fost dispuse de instanțele judecătorești, din bugetul de venituri și cheltuieli al Ministerului Justiției;

b) dacă lucrările au fost dispuse de procurori, din bugetul de venituri și cheltuieli al Ministerului Public;

c) dacă lucrările au fost dispuse de organele de cercetare penală, din bugetul de venituri și cheltuieli al Ministerului Administrației și Internelor.

(2) Sumele recuperate de la părți sau de la alți participanți la proces, în condițiile prevăzute în Codul de procedură penală, reprezentând cheltuielile prevăzute la alin. (1), se varsă la bugetul de stat.

Art. 9. — În activitatea lor medicii legiști au obligația de a sesiza autorităților competente orice încălcări ale legilor, care constituie infracțiuni, pentru care acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu sau ale convențiilor internaționale privitoare la drepturile omului la care România este parte.

Art. 10. — În cazurile de incompatibilitate prevăzute de lege expertii medico-legali sunt obligați să depună, în scris, declarație de abținere. În lipsa acesteia expertii medico-legali pot fi recuzați, potrivit legii.

Art. 11. — Angajarea, transferul și desfacerea contractului individual de muncă al personalului cu pregătire superioară din instituțiile de medicină legală se fac de organele competente, potrivit legii, cu acordul Consiliului superior de medicină legală.

CAPITOLUL II

Organizarea și atribuțiile Consiliului superior de medicină legală

Art. 12. — (1) Consiliul superior de medicină legală are următoarea componență:

a) directorii institutelor de medicină legală;

b) profesorii de medicină legală din țară;

c) șeful comisiei de specialitate a Colegiului Medicilor din România;

d) 3 medici legiști din diferite servicii de medicină legală județene, numiți prin ordin al ministrului sănătății;

e) președintele comisiei de specialitate din Ministerul Sănătății;

f) un reprezentant al Ministerului Sănătății, numit prin ordin al ministrului sănătății;

g) un reprezentant al Ministerului Justiției, numit prin ordin al ministrului justiției;

h) un reprezentant al Ministerului Public, numit prin ordin al ministrului justiției;

i) un reprezentant al Ministerului Administrației și Internelor, numit prin ordin al ministrului administrației și internelor.

(2) Președintele Consiliului superior de medicină legală este desemnat prin votul majorității membrilor Consiliului, pe o perioadă de 2 ani, cu posibilitatea reînnoirii mandatului. În caz de imposibilitate a exercitării atribuțiilor, președintele poate fi înlocuit de un alt membru al Consiliului, desemnat potrivit aceleiași proceduri.

(3) Directorul general al Institutului Național de Medicină Legală „Mina Minovici” București și directorii institutelor de medicină legală din centrele medicale universitare sunt numiți, prin ordin al ministrului sănătății, pe bază de concurs.

(4) Concursul se organizează de Ministerul Sănătății, pe baza regulamentului aprobat prin ordin al ministrului sănătății.

Art. 13. — Consiliul superior de medicină legală are următoarele atribuții principale:

a) coordonează activitatea de medicină legală, din punct de vedere științific și metodologic, împreună cu Ministerul Sănătății, în vederea asigurării unei practici medico-legale unitare pe întregul teritoriu al țării;

b) studiază și interpretează anual morbiditatea și mortalitatea medico-legală și informează despre acestea Ministerul Sănătății, Ministerul Justiției, Ministerul Public și Ministerul Administrației și Internelor;

c) inițiază studii de criminologie și alte studii interdisciplinare de interes social și medico-legal, la nivel național;

d) sprijină, prin mijloace specifice, activitatea medico-sanitară;

e) propune spre aprobare Ministerului Sănătății componența nominală și modul de funcționare ale Comisiei superioare medico-legale și ale comisiilor de avizare și control al actelor medico-legale;

f) întocmește raportul anual cu privire la situația practicii medico-legale la nivel național;

g) adoptă, în termen de 30 de zile de la data constituirii, regulamentul propriu de organizare și funcționare.

Art. 14. — Consiliul superior de medicină legală se întrunește semestrial sau ori de câte ori este necesar, la cererea președintelui sau a cel puțin unei treimi din numărul membrilor săi.

CAPITOLUL III

Atribuțiile instituțiilor sanitare care desfășoară activitate de medicină legală

Art. 15. — Institutul Național de Medicină Legală „Mina Minovici” București, precum și celelalte institute de medicină legală, în limitele competenței lor teritoriale,

stabilite prin regulamentul de aplicare a dispozițiilor prezentei ordonanțe, au următoarele atribuții principale:

a) efectuează, din dispoziția organelor de urmărire penală, a instanțelor judecătorești sau la cererea persoanelor interesate, expertize și constatări, precum și alte lucrări medico-legale;

b) efectuează noi expertize medico-legale dispuse de organele de urmărire penală sau de instanțele judecătorești, precum și în cazurile de deficiențe privind acordarea asistenței medicale ori în cazurile în care, potrivit legii, sunt necesare expertize medico-legale psihiatrice;

c) execută examene complementare de laborator, solicitate de serviciile de medicină legală județene, de organele de urmărire penală, de instanțele judecătorești sau de persoanele interesate;

d) îndeplinesc, pentru județele în care își au sediul, respectiv pentru municipiul București, atribuțiile ce revin serviciilor de medicină legală județene prevăzute în prezenta ordonanță;

e) efectuează cercetări științifice în domeniul medicinei legale și pun la dispoziție învățământului universitar și postuniversitar materiale documentare, precum și alte mijloace necesare procesului de învățământ;

f) contribuie la sprijinirea asistenței medicale atât prin analiza aspectelor medico-legale din activitatea unităților sanitare, cât și prin efectuarea unor analize de specialitate, la cererea acestora;

g) propun Consiliului superior de medicină legală măsuri corespunzătoare în vederea asigurării, din punct de vedere metodologic, a unei practici unitare în domeniul medicinei legale pe întregul teritoriu al țării;

h) avizează funcționarea, în condițiile legii, a agenților economici care desfășoară activități de îmbalsămare și alte servicii de estetică mortuară.

Art. 16. — Directorul general al Institutului Național de Medicină Legală „Mina Minovici” București și directorii institutelor de medicină legală din centrele medicale universitare desemnează medicii legiști din subordine, care urmează să efectueze constatările medico-legale, expertizele și noile expertize medico-legale.

Art. 17. — Serviciile de medicină legală județene au următoarele atribuții principale:

a) efectuează expertize și constatări medico-legale din dispoziția organelor de urmărire penală sau a instanțelor judecătorești, precum și în cazurile de deficiențe în acordarea asistenței ori în cazurile în care, potrivit legii, sunt necesare expertize medico-legale psihiatrice;

b) efectuează orice altă expertiză sau constatare medico-legală, în cazul în care se apreciază că aceasta nu poate fi efectuată de cabinetul de medicină legală;

c) efectuează, cu plată, examinări medico-legale, la cererea persoanelor interesate, precum și orice alte lucrări medico-legale, cu excepția celor care intră în competența cabinetului de medicină legală;

d) efectuează noi expertize medico-legale, cu excepția celor care intră în competența institutelor de medicină legală;

e) pun la dispoziție catedrelor de medicină legală din universitățile de medicină și farmacie, în condițiile prevăzute de dispozițiile legale, de deontologia medicală și de reglementările privind drepturile omului, materiale documentare, cadavre, țesuturi și alte produse biologice necesare procesului didactic;

f) pun la dispoziție Institutului Național de Medicină Legală „Mina Minovici” București și institutelor de medicină legală materiale necesare pentru cercetarea științifică;

g) participă, la cererea instituțiilor sanitare și a Colegiului Medicilor din România, la lucrările comisiilor de anchetă, instituite de acestea, și contribuie, atunci când diagnosticul este incert, la clarificarea cauzelor care au provocat vătămarea integrității corporale, a sănătății sau decesul bolnavilor.

Art. 18. — Cabinetele de medicină legală au următoarele atribuții principale:

a) efectuează orice expertiză și constatare medico-legală, din dispoziția organelor de urmărire penală sau a instanțelor judecătorești, cu excepția celor care intră în atribuțiile serviciilor de medicină legală;

b) asigură, cu plată, efectuarea examinărilor medico-legale, la cererea persoanelor interesate;

c) asigură, cu plată, efectuarea altor lucrări medico-legale.

Art. 19. — Examinările medico-legale cerute de persoanele interesate se asigură de un medic legist al serviciului de medicină legală sau al cabinetului de medicină legală din raza teritorială de activitate, o singură dată aceleiași persoane, pentru aceeași faptă.

CAPITOLUL IV

Organizarea și atribuțiile Comisiei superioare medico-legale și ale comisiilor de avizare și control al actelor medico-legale

Art. 20. — (1) Comisia superioară medico-legală este compusă din următorii membri permanenți:

a) directorul general al Institutului Național de Medicină Legală „Mina Minovici” București;

b) directorul adjunct medical al Institutului Național de Medicină Legală „Mina Minovici” București;

c) directorii institutelor de medicină legală din centrele medicale universitare;

d) șefii disciplinelor de profil din facultățile acreditate din cadrul centrelor medicale universitare;

e) șeful disciplinei de morfopatologie de la Universitatea de Medicină „Carol Davila” București;

f) 4 medici primari legiști, cu experiență în specialitate, desemnați la propunerea directorului general al Institutului Național de Medicină Legală „Mina Minovici” București.

(2) La lucrările Comisiei superioare medico-legale pot fi cooptați, în funcție de specificul lucrărilor, profesori — șefi de disciplină, din diferite specialități medicale, precum și specialiști din alte domenii ale științei, care pot contribui la lămurirea problemelor a căror rezolvare o cere justiția în diferite expertize medico-legale.

(3) Președintele Comisiei superioare medico-legale este desemnat prin votul majorității membrilor Comisiei, pentru o perioadă de un an, cu posibilitatea reînnoirii mandatului.

Art. 21. — (1) Comisia de avizare și control al actelor medico-legale din cadrul institutelor de medicină legală din centrele medicale universitare este compusă din:

a) directorul institutului de medicină legală din centrul medical universitar respectiv;

b) 4 medici primari legiști, cu experiență în specialitate, desemnați la propunerea directorului general al Institutului Național de Medicină Legală „Mina Minovici” București.

(2) La lucrările Comisiei de avizare și control al actelor medico-legale pot fi cooptați, în funcție de specificul lucrărilor, profesori — șefi de disciplină, din diferite specialități medicale.

(3) Președintele Comisiei de avizare și control al actelor medico-legale este desemnat prin votul majorității membrilor Comisiei pentru o perioadă de un an, cu posibilitatea reînnoirii mandatului.

Art. 22. — Componenta nominală și modul de funcționare ale Comisiei superioare medico-legale și ale comisiilor de avizare și control al actelor medico-legale se aprobă prin ordin al ministrului sănătății, la propunerea Consiliului superior de medicină legală.

Art. 23. — (1) Membrii Comisiei superioare medico-legale primesc o indemnizație pentru activitatea desfășurată în afara funcției de bază, care nu face parte din salariul de bază, din bugetul Institutului Național de Medicină Legală „Mina Minovici” București, iar membrii comisiilor de avizare și control al actelor medico-legale primesc o indemnizație, în aceleași condiții, din bugetele institutelor de medicină legală.

(2) Cuantumul indemnizației, stabilit în raport cu numărul ședințelor la care participă membrii comisiilor, nu poate depăși, în cursul unei luni, 25% din salariul de bază al funcției îndeplinite.

(3) De indemnizația prevăzută la alin. (1) beneficiază și persoanele cooptate la lucrările Comisiei superioare medico-legale și ale comisiilor de avizare și control al actelor medico-legale din cadrul institutelor de medicină legală din centrele medicale universitare.

Art. 24. — (1) Comisia superioară medico-legală verifică și avizează, din punct de vedere științific, la cererea organelor în drept, concluziile diverselor acte medico-legale și se pronunță asupra eventualelor concluzii contradictorii ale expertizei cu cele ale noii expertize medico-legale sau ale altor acte medico-legale.

(2) În cazul în care concluziile actelor medico-legale nu pot fi avizate, Comisia superioară medico-legală recomandă refacerea totală sau parțială a lucrărilor la care se referă actele primite pentru verificare și avizare, formulând propuneri în acest sens sau concluzii proprii.

(3) Avizele Comisiei superioare medico-legale se trimit solicitanților în cel mult 40 de zile de la data cererii și se comunică unităților de medicină legală care s-au pronunțat în cauza respectivă.

Art. 25. — (1) Comisiile de avizare și control al actelor medico-legale din cadrul institutelor de medicină legală examinează și avizează:

a) actele de constatare sau de expertiză medico-legală, efectuate de serviciile de medicină legală județene, în cazurile în care organele de urmărire penală sau instanțele judecătorești consideră necesară avizarea;

b) actele noilor expertize efectuate de serviciile medico-legale județene înainte de a fi transmise organelor de urmărire penală sau instanțelor judecătorești.

(2) Prevederile art. 24 alin. (2) se aplică în mod corespunzător în cazul comisiilor de avizare și control al actelor medico-legale din cadrul institutelor de medicină legală.

(3) Avizele comisiilor de avizare și control al actelor medico-legale se transmit solicitanților în cel mult 30 de zile de la data cererii.

CAPITOLUL V

Controlul și evaluarea activității de medicină legală

Art. 26. — În vederea asigurării controlului și activității de medicină legală, prin ordin comun al ministrului sănătății și al ministrului justiției, se constituie comisii mixte, formate din medici legiști din cadrul Ministerului Sănătății și din personal de specialitate juridică din Ministerul Justiției, care să verifice modul de efectuare a lucrărilor medico-legale.

Art. 27. — Comisiile mixte se constituie ori de câte ori există indicii cu privire la săvârșirea unor abateri în efectuarea lucrărilor medico-legale și ministrul sănătății sau

ministrul justiției solicită efectuarea unor verificări de către acestea.

Art. 28. — (1) Comisiile mixte verifică dacă lucrările medico-legale au fost efectuate cu respectarea dispozițiilor legale.

(2) Verificările comisiilor mixte se finalizează printr-un raport scris.

(3) În cazul în care, în urma verificărilor efectuate, comisiile mixte apreciază că au fost încălcate unele dispoziții legale, acestea sesizează, după caz, organele judiciare sau structurile competente ale Colegiului Medicilor din România.

Art. 29. — În vederea evaluării activității de medicină legală și a activității de control desfășurate de comisiile mixte se înființează Consiliul de analiză și evaluare a activității de medicină legală, format din:

a) ministrul sănătății, în calitate de președinte;
b) ministrul justiției;
c) ministrul administrației și internelor;
d) procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție;

e) directorul general al Institutului Național de Medicină Legală „Mina Minovici” București și directorii institutelor de medicină legală din centrele medicale universitare.

Art. 30. — Consiliul de analiză și evaluare a activității de medicină legală are următoarele atribuții principale:

a) evaluează activitatea de medicină legală desfășurată la nivel național;

b) analizează raportul cu privire la situația practicii medico-legale la nivel național, întocmit de Consiliul superior de medicină legală;

c) analizează activitatea comisiilor mixte și a rapoartelor întocmite de acestea;

d) adoptă măsurile necesare pentru îmbunătățirea activității de medicină legală și, prin aceasta, pentru o administrare mai eficientă a actului de justiție.

Art. 31. — (1) Consiliul de analiză și evaluare a activității de medicină legală se întrunește semestrial sau ori de câte ori este necesar.

(2) Lucrările pregătitoare ale întrunirilor se asigură de secretariatele generale ale Ministerului Sănătății și Ministerului Justiției.

CAPITOLUL VI

Finanțarea activității instituțiilor de medicină legală

Art. 32. — (1) Finanțarea activității Institutului Național de Medicină Legală „Mina Minovici” București, a institutelor de medicină legală din centrele medicale universitare, a serviciilor de medicină legală județene și a cabinetelor de medicină legală se asigură din subvenții acordate de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Sănătății, de la capitolul „Sănătate”, și din veniturile proprii.

(2) Veniturile proprii prevăzute la alin. (1) se constituie din contravaloarea prestațiilor medico-legale.

(3) Finanțarea serviciilor de medicină legală județene și a cabinetelor de medicină legală se face prin direcțiile de sănătate publică, prin transferuri de la bugetul de stat cu această destinație, și din veniturile proprii realizate.

(4) Sumele realizate din veniturile proprii, conform legii, rămân exclusiv la dispoziția instituțiilor de medicină legală, în raport cu competența teritorială, urmând să fie utilizate conform prevederilor legale, pe destinațiile aprobate prin legea bugetului de stat, și se reportează anual cu aceeași destinație.

CAPITOLUL VII

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 33. — (1) Lista cuprinzând experții din rândul cărora părțile interesate pot solicita, cu plată, medici legiști sau specialiști care să asiste experții oficiali desemnați, potrivit legii, pentru anumite activități medico-legale este întocmită pe niveluri de competență, la propunerea Consiliului superior de medicină legală, și aprobată prin ordin al ministrului sănătății.

(2) Plata experților aleși de părți se face sub formă de onorariu, care se achită direct acestora de către părțile interesate, pe baza documentelor justificative.

Art. 34. — (1) Dispozițiile din Codul de procedură penală și din Codul de procedură civilă cu privire la expertize sunt aplicabile și în cazul expertizelor medico-legale.

(2) În termen de 60 de zile de la data publicării prezentei ordonanțe se vor aproba, prin ordin comun al ministrului sănătății și al ministrului justiției, Normele procedurale privind efectuarea expertizelor, a constatărilor și a altor lucrări medico-legale.

Art. 35. — Tarifele pentru efectuarea expertizelor, a constatărilor și a altor lucrări medico-legale se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 36. — Prezenta ordonanță intră în vigoare după 60 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 37. — În termen de 60 de zile de la data publicării prezentei ordonanțe se va adopta, prin hotărâre a Guvernului, regulamentul de aplicare a dispozițiilor ordonanței.

Art. 38. — Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, Decretul nr. 446/1966 pentru organizarea instituțiilor și serviciilor medico-legale, publicat în Buletinul Oficial nr. 27 din 27 mai 1966, Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 1.085/1966 privind aprobarea Regulamentului de aplicare a Decretului nr. 446/1966 pentru organizarea instituțiilor și serviciilor medico-legale, publicat în Buletinul Oficial nr. 33 din 8 iunie 1966, precum și orice alte dispoziții contrare se abrogă.

NOTĂ:

Reproducem mai jos art. II din Legea nr. 459/2001 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 1/2000 privind organizarea activității și funcționarea instituțiilor de medicină legală și art. II din Ordonanța Guvernului nr. 57/2001 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 1/2000 privind organizarea activității și funcționarea instituțiilor de medicină legală, care nu au fost cuprinse în forma republicată a Ordonanței Guvernului nr. 1/2000:

— Art. II din Legea nr. 459/2001:

„Art. II. — În cuprinsul ordonanței denumirile «Institutul de Medicină Legală „Prof. dr. Mina Minovici“ București» și «Ministerul Sănătății» se înlocuiesc cu «Institutul Național de Medicină Legală „Mina Minovici“ București», respectiv cu «Ministerul Sănătății și Familiei».”

— Art. II din Ordonanța Guvernului nr. 57/2001:

„Art. II. — La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se abrogă art. 30 și 31 din Regulamentul de aplicare a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 1/2000 privind organizarea activității și funcționarea instituțiilor de medicină legală, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 774/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 459 din 19 septembrie 2000, precum și orice alte dispoziții contrare.”

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial“

5 948368 064089